

VESTI IZ SLOVENIJE

STANDREŽ. — Pokopali smo 26 letno dekle Radico Mučič iz ugledne tukajšnje družine. Pokojna Radica je bila skoz in skoz zavedno katoliška, kar je pokazala s tem, da je vedno stala s Cerkvijo, kakor je lepo poudaril g. župnik v svojem nagovoru.

KRITIČNO STANJE voznega parka se je v zadnjem času še bolj zaostrilo. Stojnina za 5116 vagonov je samo v oktobru znašala nad 2 milijona dinarjev. Komunistični oblastniki zvrčajo od pogovornosti za to na premo-govornike in na železarno v Jesen-icah. Rudnik v Velenju je n. pr. plačal v zadnjih šestih mesecih nad 161.000 dinarjev stojnine.

NAD POSUROVELOSTJO sportnikov se zgražajo v Ljubljani. Občinstvo je n. pr. v Mariboru pri nogometni tekmi pre-pleto sodnika, v Ljubljani so se pa med igro stegli igralci.

V ZALOGU je 21. novembra prišlo do težke železniške nesre-če. Na mostu čez Ljubljano sta trčila osebni in tovorni vlak. Prva dva vagona osebnega vla-ka sta zgrmela v derečo Ljubljano. Pri trčenju se je razbi-lo 8 tovornih vagonov. Po "urad-nem poročilu" je železniška nesre-ča zahtevala 3 mrtve in 22 težko in lažje ranjenih. Ljudje pa poročajo, da je bilo 30 mrt-vih. Nesrečo je skrivilo osebje tovornega vlaka. Stroje-vodja je prejel znak za "stoj."

UMRLI so: Dr. Janko Rak, zdravnik v Gornjem gradu, Ru-dolf Strle, kasacijski sodnik v p., Ivanka Lenarčič, vdova po prof. v Lj. dr. Ivo Lilinger, tajnik upravnega sodišča v p., Ferdo Tičar, višji davčni upra-vitelj v p.

V LJUBLJANI in drugod po Sloveniji mila skoro več ne po-znajo. Na nakaznice delijo pral-ni prašek.

SLOVENSKI pisatelji so na-slovili na bolgarske kulturne de-lavce odprto pismo, v katerem grajajo bolgarsko kritiko Can-karjevega dela "Kralj na Betaj-novi." Bolgarski komunisti oči-tajo Cankarju "reakcionarstvo."

CIRIL-METODOVA DRUŽ-BA se je na zadnjem letnem ob-čnem zboru, ki ga je vodil do-sešnji predsednik dr. Fellecher preosnovala. Sedaj je tudi ona postala "množična organizacija" in se je vključila v OF in bo "podpirala borbo antifašističnih

Reuterjeva časninarska agen-cija poroča iz Moskve, da je sov-jetsko časopisje prineslo vest o Stalinovi "mirovni" ponudbi, da se stane s predsednikom Truma-nom, na zadnjih straneh s pri-pombo, da so Zed. države zav-rnile Stalinovo ponudbo.

No, sovjetsko časopisje že ve, koliko je taka mirovna ponudba vredna. Ako bi res kaj pomeni-la, bi jo razgrinjali z velikimi črkami na prvih straneh.

Tovariški časopisje v Ameri-ki očitno ni bilo posvarjeno, da ne sme vzeti Stalinove geste za resno. Ongava "nervozna stara devica" na St. Clairju je prinesla, na primer, Stalinovo oljniko vejico z 7 stolpcem širo-kim napisom na prvi strani. O-joj!

organizacij za pravice zamejnih Slovencev. V odboru so sedaj sami ofarji s predsednikom Francetom Revkom na čelu.

V DEVINU so za slovenske otroke odprli otroški vrtec.

V GORICI je umrla Katarina vd. Leban, roj. Kumari iz Sol-ikana.

V PTUJU je umrl Sancin An-ton. Dosegel je visoko starost 95 let.

V KRMINU je umrla na poro-ču Ivanka Bizjak iz Kozane. Bila je skrbna in pridna gospo-dinja.

V NEBLEM v Brdih so titov-ci obsodili svojega "tovariša" Sinco Peršolja na 3 mesece pri-silnega dela, ker je ozmerjal ko-munističnega podreznika Mir-kota Domenisa. Zaradi neusmil-jenega priganjanja ljudi v kom-zadrugo mu je vzdel priimek "neusmiljen pes."

NOVI GROBOVI

Terezija Kocjančič Po kratki in mučni bolzneni je po preminula v Woman' bolnišnici dobro poznana Terezija Kocjančič, rojena Mramor, sta-ra 81 let, stanujoča pri hčeri na 165 East 212 St., Euclid, Ohio. Tukaj zapuščena soproga Anton, hčer Rose, omož. Fifolt in 2 vnuka. Rojena je bila v Nova Vas, Bloke pri Raketu. Tukaj je bivala 48 let in je bila člani-ca Dr. Sv. Vida, No. 25 KSKJ in Pod No. 25. SZZ. Pogreb bo v petek jutraj ob 8:45 uri iz Železovega pokopnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. v cerkev Sv. Vida ob 9:30 uri in na to na pokopališče Kalvarija. Poprej je več let družina živela na E. 66 St.

Andrej Bajt Poročilo smo že, da je umrl Andrej Bajt iz 5604 Carry Ave. Bil je rojen v vasi Unec pri Ra-keku leta 1886. Bil je torej 82 star, ko je umrl. V Ameriko je prišel leta 1893. Delal je pri American Steel & Wire Co. 40 let in potem šel v pokoj leta 1936. Pri svoji nevarni službi je bil izgubil del desne noge in je zato bil dodeljen k lažjem delu, ki ga je po nesreči še dol-goro opravljal. Zadnje poldru-drugo leto je bil večkrat po ma-lo bolan. Imel je tri močnejše napade. Zapuščena soproga Ana, rojena Meden, rojena v Cer-knici in sedem otrok: Frank, Anton, John, Anna Jezerinac, Mary Beck, Louis, Jeanette Je-zerinac. Dva sina sta mu umr-la in sicer Andrej leta 1932 in Joseph 1945. Poleg te ožje dru-žine žaluje za njim tudi 6 vnu-kov, bratranca Andrej Bajt in Mrs. Caroline Gabrenja in več nečakov in nečakinj. Bil je član društva Dvor Baraga št. 1317 katoliških Borštarnjev in društva Janeza Krstnika št. 37 Ameriške Bratske Zveze.

Truplo leži v kapelici pokopne-ga zavoda Grdina na 1058 E. 62. St. Pogreb bo v petek ob 10:30 iz Grdinovega pokopnega zavo-da v cerkev Sv. Vida in na po-kopališče Kalvarija.

Svetovni položaj je bolj-ši kot lani Washington. — Državni taj-nik za obrambo Forrestal je iz-javil, da se je svetovna situacija popravila in nevarnost vojne zmanjšala. Zato je prezident lahko znižal izdatke za oborože-nje s silo od 16 milijard, kakor je bilo predlagano, na 14 milijard.

Washington. — Državni taj-nik za obrambo Forrestal je iz-javil, da se je svetovna situacija popravila in nevarnost vojne zmanjšala. Zato je prezident lahko znižal izdatke za oborože-nje s silo od 16 milijard, kakor je bilo predlagano, na 14 milijard.

Washington. — Državni taj-nik za obrambo Forrestal je iz-javil, da se je svetovna situacija popravila in nevarnost vojne zmanjšala. Zato je prezident lahko znižal izdatke za oborože-nje s silo od 16 milijard, kakor je bilo predlagano, na 14 milijard.

Washington. — Državni taj-nik za obrambo Forrestal je iz-javil, da se je svetovna situacija popravila in nevarnost vojne zmanjšala. Zato je prezident lahko znižal izdatke za oborože-nje s silo od 16 milijard, kakor je bilo predlagano, na 14 milijard.

VES SVET PROTESTIRA

Katolici po vsem svetu se zbirajo v molitvi za kar-dinala — 24.000 ljudi na protestnem zboru v Lon-donu — Kanadska vlada protestira — Izjave po-litikov v U.S.A. — Protestantje in Judje kličejo k skupnem nastopu proti komunizmu.

Washington. — Preko 12.000 podpisov je prejel state depart-ment od ameriških katoličanov, ki zahtevajo diplomatsko akcijo v zaščito madžarskega kardina-la. Tudi iz ostalega katoliškega sveta prihajajo poročila, da so katolici delali velike napore, da bi povzročili akcijo proti pre-ganjanju kardinala in verstva na Madžarskem. Tudi prote-stanti in judje so se protestom pridružili. 24.000 ljudi je prote-stralo v največji dvorani v Lon-donu Albert Hall. Govoril je vojvoda od Norfolk-a. Vatikan-ski radio je objavil, da je pro-ces proti kardinalu samo izpri-čal, da je on nedolžen tako po moralnem kot tudi po civilnem pravu.

Senator Bridges je vložil reso-lucijo, ki obsoja proces in zahte-va splošno porbo proti komuni-stični krivici. V New Yorku je judovski rabin Schulz prote-stral v imenu Judov in predla-gal medversko organizacijo za pobijanje komunizma kot naj-večjega zla. Mr. Dorfman, ko-mandant judovskih veteranov v St. Paul, Minn. je označil soje-zišne kardinala kot strahotno št-nasilja, ki ne sme ostati neka-znovan s strani U.S.A. Župan New Yorka O'Dwyer je ozna-čil sodno postopanje kot partijo linčanja in je pozval državnega tajnika naj uporabi vse sile da zmanjša zlo. Senator Wiley je rekel, da je ves civilizirani svet zaprepasčen ob tem procesu, ki ni nič drugega kot samo nasilje in prevara. Kongresman O'Toole je rekel, da bi se ob tem slučaju moral zadržati ves krščanski svet proti komunizmu. Republi-kanec Charles Kersten, bivši kongresman Milwaukee, Wis. je zaprosil predsednika Trumana naj podvzame ostre diplomatske korake proti Madžarski radi te krivice in sramote. Legislatura v Indiani je glasovala za to, da se pozovejo državljani k molitvi za kardinala. Mnogi zahtevajo, da se Mindszentyjev slučaj pred-loži v razpravo pri Zvezi Narod-ov. Britanski zunanji minister Bewin je dejal, da je postopanje s kardinalom odvrtno. Nera-zumljivo je tako enotno obnaša-nje obtožencev pred sodišči za železnim zastorom. To kar de-lajo s kardinalom se upira vsa-kemu dostojnemu čutu. Angle-ški poslanec Smithers je rekel, da je bil kardinal zastrupljen predno je stopil pred sodnike. Delegat Chile pri Zvezi Narod-ov je izjavil, da ga je njegova vla-da pooblastila, da podvzame vse možne akcije protesta in kazni proti krivici, ki se je zgodila kar-dinalu.

Nizozemski katolici so pro-testirali v množicah in v parla-mentu. Kanadska vlada je pro-testirala proti aretiranju in so-jenju kardinala. Metodistični du-hovnik v senatu U.S.A. je rekel: Vse krščanstvo je pred sodiščem. Bitka se bje med Kristusom in Antikristom.

Budimpešta. — Kardinalu Mindszenty so dovolili, da je na dan pred sodbo smel imeti tiho sv. mašo v celici. Moral je pro-siti za to. S kardinalom so bili obsojeni: Vojvoda Paul Ester-hazy, Rev. Ondras Zakar, tajnik

kardinalov, Justin Baranjaj pro-fesor cerkvenega prava, Rev. Miklos Nagy tajnik katoliške ak-cije Laszlo Toti, katoliški časn-ikar in duhovnik Bela Ispenky.

Polizvedovalni kolček Iščem svojega brata STURAM Matija, po poklicu kovač, doma iz Oplotnice pri Konjicah. Oč-šel v Urugvaj 1909. Ako je ko-mu kaj znano, naj javi brate: VIVOD Franc, Yugoslav DP Camp, Lingen Ems, Germany.

Iščem družino STRAUS, ved-no stanujočo v Cleveland, Ohio. Žena od g. Strauss, rojena Ana Železnik iz Dolenje Radolje, Bučka pri Krškem, umrla pred 20 leti, je imela tri hčerke, ki so moje sestrične. — Angela Želez-nik, poročena Vivod, iz Dol. Ra-dolje, Bučka. Komur je kaj zna-ko, naj piše na naslov: VIVOD Angela, Yugoslav DP Camp, Lingen Ems, Germany.

Rad bi zvedel za naslov Mici in Pepce Podmilšek, ki sta od-šli v Kanado iz Avstrije jeseni 1948. Kdor ve za njihovo naslov ali če sami to čitajo, naj sporoči-ta na naslov: Peter Stater, Box 341, Chapleau, Ontario, Canada.

Polizvedovalni kolček

Iščem svojega brata STURAM Matija, po poklicu kovač, doma iz Oplotnice pri Konjicah. Oč-šel v Urugvaj 1909. Ako je ko-mu kaj znano, naj javi brate: VIVOD Franc, Yugoslav DP Camp, Lingen Ems, Germany.

Iščem družino STRAUS, ved-no stanujočo v Cleveland, Ohio. Žena od g. Strauss, rojena Ana Železnik iz Dolenje Radolje, Bučka pri Krškem, umrla pred 20 leti, je imela tri hčerke, ki so moje sestrične. — Angela Želez-nik, poročena Vivod, iz Dol. Ra-dolje, Bučka. Komur je kaj zna-ko, naj piše na naslov: VIVOD Angela, Yugoslav DP Camp, Lingen Ems, Germany.

Rad bi zvedel za naslov Mici in Pepce Podmilšek, ki sta od-šli v Kanado iz Avstrije jeseni 1948. Kdor ve za njihovo naslov ali če sami to čitajo, naj sporoči-ta na naslov: Peter Stater, Box 341, Chapleau, Ontario, Canada.

Alojzija Rupnik roj. Zupan-čič iz Idrije, sedaj živeča v Ba-nja Luki, Bosna, išče svojega bratranca in svojo teto. Tetino deklško ime je bilo Terezija Zu-pančič, rojena na Dvoru pri Žu-žemberku. Za bratranca pa ne ve, če se piše Frank Mirtič ali Frank Jakšič. Za njiju ima pi-smo Frank Mirtič, 3796 E. 114. St. Cleveland 5, Ohio.

Pismo iz Argentine

Društvo Slovencev v Buenos Airesu je imelo 28. januarja svoj občni zbor. Zborovalci so nam poslali sledeče pismo v ob-javo:

Liga Katoliških Ameriških Slovencev, Cleveland, Ohio. U. S. A.

Slovenski protikomunistični begunci, zbrani na II. rednem občnem zboru društva Sloven-cev v Buenos Airesu, pošiljajo najprisrčnejše pozdrave vsem bratom in sestram v Združenih državah.

Naj nas ideja, ki nas je zdru-žila v letih borbe v trdno skup-nost, veže še naprej v bodočo-sti, da bomo res vsi slovenski si-novi in hčere kar nas je zunaj drage nam domovine, eno po du-hu in srcu z vzvišenim ciljem pred seboj: svobodni narod v svobodni Sloveniji.

Zahvaljujoč se ob tej priliki vsem gg. odbornikom Lige, vsem podpornikom, darovalcem in so-mišljenikom za neštivilne izra-ze naklonjenosti, ki smo jih bili kot begunci deležni v teku tež-kih let življenja po campih, po-zdravljamo naj pri srčneje vse brate in sestre v Severni Ame-riki. Predsednik društva Miloš Stare.

Marshall predsednik ob-bora za spomenike

Madžarske množice molijo za kardinala

Budapešta, Madžarska. — Kardinal je molil ves dan pred obsodbo. Madžarska vlada je za-vrnila britanski protest proti iz-ključitvi tujih diplomatskih za-stopnikov, ki niso dobili dovo-ljenja, da bi poslušali osebno sodno razpravo. Madžarski ka-tolici so v množicah molili za življenje kardinalovo. Vse cer-kve so bile polne vernikov in množice so stale na ulicah, do-klar niso mogle priti v cerkve. Nihče ne veruje, da bi bil kar-dinal dal pred sodiščem priznanja, ki so jih poročali iz sodne dvo-rane.

SPOMNI SE SLOVENSKEH BEGUNCEV S KAKIM DAROM

Razne najnovejše svetovne vesti

BUDIMPEŠTA. — Madžarsko komunistično sodišče je ob-sodilo kardinala Mindszenty na dosmrtno ječo. Kardinal je izja-vil, da bo apeliral na višji sodni dvor. Pritožil se je pa tudi drža-vni tožilec, ker ni bila izrečena najhujša obsodba z usmrtnitvijo. Tako bo višje sodišče lahko kazni poostri-lo ali pa omililo. Drugi obtoženci, ki so bili sojeni istočasno s kardinalom so dobili: Voj-voda Esterhazy 15 let, duhovnik Ondras Zakar 6 let, duhovnik Miklos Nagy tri leta, duhovnik Bela Ispenky, dosmrtno ječo, pro-fesor Justin Barankay 15 let, urednik Lazlo Toth, deset let. Pri-tožili so se vsi razen Rev. Zakar.

DUNAJ, AVSTRIJA. — Obsodba kardinala Mindszenty je vzbudila vihar protestov v vsem svobodnem svetu. Dopisniki pov-darjajo, da je obsodbo izrekel sodnik, ki je bil funkcionar naci-stov. Predsednik farnega sodišča, ki bo zapisano v zgodovini kot sramota in škandal za vso justico, je bil namreč Dr. Vilmos Olty preje čaln nacistične stranke in je takrat kot sodnik izvrše-val nacistične odredbe prav tako kot sedaj komunistične. V ko-munistično stranko se je vpisal leta 1945. Državni tožilec je bil Dr. Martin Bodonyi, ki je bil poprej član vojaškega nacističnega sodišča na Madžarskem. Postal je komunist šele v zadnjem času. Polkovnik, ki je aretirjal kardinala je se zbežal na Dunaj in pri-nesel s seboj listo oseb, ki so sestavljale obtožbo. Po večini so to ljudje nemškega pokolenja, ki so bili v milosti, ko je bil na Ma-džarskem nacistom prijazen režim. Sedaj morajo ti ljudje op-ra-viti komunistične svinjarije, ker so sicer sami v nevarnosti, da pridejo v nemilost in ob življenje.

VATICAN. — Papež je prebledel, ko je zvedel za obsodbo madžarskega kardinala. Ni dal nikake direktne izjave o obsodbi, ampak je bil le globoko užaloščen. Kasneje je govoril Sestram Vednega Češčenja. V govoru ni naravnost omenil kardinalovega slučaja, vendar je v govoru očitno imel njega v mislih. Govoril je o boju med ateizmom in vero in rekel: Ta boj se je sedaj raz-vil z najbolj zavrtnimi in goljufivimi sredstvi moderne tehnike. Brezpogojno je sedaj treba boriti se proti brezboštvo v globoko, dejavno, borbeno vernostjo. Papež bo v kratkem dal še posebno izjavo o slučaju madžarskega kardinala.

WASHINGTON. — Kruta obsodba madžarskega kardinala je presenetila vse ljudi v Združenih državah in drugod po svobodnem svetu. Posebno so v USA ogorčeni nad hudobnim a ob-enem bedastim utemeljevanjem sodbe. Predsednik sodišča je namreč razložil, da bi kardinal moral pravzaprav biti na smrt ob-sojen, pa so bile nekatere opeševalne okoliščine, da je sodišče iz-bralo milejšo kazni. Te okoliščine so bile: kardinalovo priznanje in obžalovanje, dejstvo, da je kardinal živel vedno ločeno od sve-ta in je bil slabo poučen o dogodkih v domovini in v svetu, in kon-čno je bil kardinal zapeljan po ameriškem ambasadorju Chapinu. Chapin, tako pravi obsodba, je kardinala hujskal, da naj se le upi-ra konfiskaciji cerkvenih šol in naj le podpira prevratne organi-zacije, Chapin je tudi podpiral vse načrte, da se izvrši državni prevrat na Madžarskem. Končno je ameriški ambasador navdu-ševal kardinala naj pobezne in mu je ponudil tozadevno pomoč, pa potem obljube ni držal. Ambasador USA je kardinala zapelje-val in zahteval vedno nove informacije o moči madžarske in sov-jetske vojske in druge podatke o Madžarski in njeni vladi. Vse to je našteval predsednik sodnje, ko je utemeljeval sodbo. USA ambasador je takoj dal izjavo, da žal ne ve, kaj se je godilo na so-dišču, ker madžarske oblasti niso dovolile, da bi sojenju prisot-voval kak opazovalec in so tozadevno prošnjo zavrnile, ali če je to res bilo govorjeno, kar pišejo časopisi, mora ugotoviti, da je vse fantazija, laž in neumnost. Niti trohe resnice ni v vseh teh besedah in trditvah.

Razglaševanje sodbe je trajalo kakih 90 minut. Kardinal je spregovoril eno samo besedo "da," ko ga je predsednik vprašal ali se bo pritožil.

Poročevalci trdijo, da prenos iz sodne dvorane ni bil direktni in da je bila vmes komunistična cenzura. Tudi izjave kardinala na sodišču, ki so bile na radiu, niso v celoti v časopisju. Objav-ljene so deloma popačene, deloma okrnjene, tako da je njihov smisel izpremenjen ali pa nesmiseln. Ker so smeli biti pri raz-pravi prisotni samo registrirani komunistični madžarski časn-ikarji in poročevalci, nihče nima prave in resnične slike kaj se je v sodni dvorani dogajalo. Nihče pa ne verjame, da bi bil kar-dinal pri zdravi pameti tako govoril kot mu pripisujejo komunisti-čna poročila.

Novi val zime na zapadu

Novi viharji so na zapadu. V jugozapadnih pokrajinah pravi-jo, da je stanje obupno. V Ne-vadi in Idaho je zopet mnogo goveje živine in ovac zasutih s snegom. Ceste so zasnežene in mnoge neprehodne. Vlaki mar-sikje ne morejo naprej. Šole so zaprte. Mnoge skupine skijašev so zaprte in ne morejo nikamor. Zelo so prizadete pokrajine v Californiji, Utah, Idaho, Monta-na in Wyoming. Viharji so uničili reševalna dela vojske v Nebraska in South Dakota. Nad milijon dolarjev je bilo potroše-nih že za reševalna dela.

SPOMNI SE SLOVENSKEH BEGUNCEV S KAKIM DAROM

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Maša za 30-dnevno — V nedeljo ob 7:15 bo darova-na v cerkvi sv. Lovrenca maša za pok. župnika Janeza Hladni-ka ob priliki 30-dnevne njego-ve smrti.

Razprodaja obuvala — Jutri ob 9 dopoldne bo pri-četek velike razprodaje obuvala za vso družino v trgovini Louis Majer, 6408 St. Clair Ave. Ce-ne vsakemu paru obuvala so zni-žane do 25%. Kadar Louis Ma-jer priredi razprodajo, se zares izplača kupiti pri njem, o čemer se lahko sami prepričate.

Vesela v Newburghu — Hrvatje vabijo na plesno za-bavo prihodnjo soboto. Vršila se bo v dvorani na 7718 Broad-way pod avspico društva št. 403 HBZ. Godba bo tamburica in harmonika. Hrvatje in Slovenci so prijazno vabljeni.

Skupščina 3. reda sv. Franciška — bo v nedeljo 20. februarja in ne v nedeljo 13. februarja. Pre-nos se je določil zaradi duhovnih vaj, ki se pričnejo v petek zve-čer in trajajo do nedelje zvečer.

Pri Kapelci — V Collinwoodu že vabijo na prireditev v korist Katoliške slo-venske Lige, ki bo 13. marca. Igralci fare sv. Vida bodo pred-stavili lepo igro pri Kapelci, g. Grdina bo igral slika in pred vsem tem programom bo doma-čji cerkveni zbor zapel nekaj slo-venskih pesmi. Večer je bogat in zanimiv. Naj gotovo vsak po-seže po vstopnicah, ki se dobe pri Louis in Mary Ižanec.

Darovi za begunce

V našem uradu so bili izročeni sledeči darovi za slovenske begunce: Msgr. Vitus Hribar je poslal \$11, darovali so sledeči: Mrs. Ignatius Casserman, 18811 Keewanee Ave. \$5, Msgr. V. Hri-bar \$5, Mrs. Frances Grill \$1.

Po \$10: neimenovana po Mrs. Mary Ižanec in druga neimeno-vana.

Po \$5: John Mlakar 8101 Mansfield Ave., Johana Hoče-var, Leadville, Colo., Mary Liko-vich, Bessemer, Pa., Anton Ada-mič, Canon City, Colo., John Rome, 1048 E. 62. St.

Mr. in Mrs. Joseph Sribar, 1031 E. 71. St. v spomin Franka Mlakar \$2.50; po \$2: Mary Skrabar, Andy Slak.

Iskrečna zahvala vsem tem do-brim srcem. Priporočamo še drugim, da bi ob priliki kaj da-rovali za slovenske reveže.

Nakazila žita Evropi

Ministrstvo za poljedelstvo je objavilo nakazila žita Evropi iz USA za prvo četrtletje 1949, ki znaša 3.022.000 ton. To je približno dve tretjini vseh nakazil, ki znašajo skupno 4.550.000 ton. Od tega prejme anglo-ameriško področje Svobodnega tržaškega ozemlja 9.000 ton žita in moke, Italija 600.000 ton, Nemška bi-cona dobi 400.000 ton žita in moke ter 405.000 ton ostalih žitaric: francosko področje Nemčije pa 100.000 ton moke in žita.

Novi kaplan senata

Washington. — Za novega ka-plana senata je bil imenovan Dr. Frederick B. Harris, doslej duhovnik Washingtons Foundry Methodist Church.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVECO, Editor) Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

FEBRUARY

SUN MON TUE WED THU FRI SAT
6 7 8 9 10 11 12
13 14 15 16 17 18 19
20 21 22 23 24 25 26
27 28

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto;
za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto.
Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

No. 28 Wed., Feb 9, 1949

Upirati se tiranom pomeni zvesto služiti Bogu

Casopisi poročajo z velikimi napisi, da je madžarski kardinal v kazenskem procesu, ki so mu ga komunisti napravili, priznal mnoge očitane krivice. Če človek pregleduje natančno kardinalove besede, ki jih je izgovoril pred sodiščem, vidi takoj, da je kardinal res odločno in brez oklevanja priznal da se je boril za cerkvene ustanove, da je branil verske šole, da je branil svobodo Cerkev in vernikov, ter svobodo vseh madžarskih državljanov z neizprosno odločnostjo. Pri tem je kardinal seveda nujno prišel v konflikt z zakoni, ki so konfiscirali šole, ki so jemali cerkveno premoženje, ki so uničevali svobodo verskih in cerkvenih organizacij, ki so uničevali svobodo državljanov sploh.

Komunistično sodišče je šlo brez sramu tako daleč, da je kot zločin očitalo celo to, da je kardinal "skušal upirati" na volitve v madžarski državni zbor. Ta očitke je posebno značilen. Uplivati na volitve je vendar osnovna demokratična dolžnost, ne samo osnovna pravica, vsakega državljana. Saj vendar zato so volitve, da se v njih izkristalizira javno mnenje in v svobodni tekmi ugotove potrebe in načini dela v državnem življenju, zato so volitve, da v njih sodelujejo vsi državljani, vsi čilnici javnega življenja, vsi, ki so posebej odgovorni za napredek naroda in družbe. Bistvo javnih, splošnih, demokratičnih volitev je prav v tem, da vsak skuša vplivati na volitve in da se v svobodni tekmi odloči katera linija državne politike naj velja, kot program državnega delovanja. Kako je mogel kardinal mirno gledati volitve, ko pa je bila na tehtnici usoda vseh njegovih vernikov. Dasi je dobro vedel, da bodo komunisti s silo zadušili vsako svobodo in vsako resnično voljo naroda, je vendar moral storiti kar je v človeških močeh bilo storiti mogoče, da se svoboda ljudi, vernikov in Cerkev reši. Zato je vplival na volitve ne proti zakon, ne kot upornik državi, ampak po zakonih, ki jih je izdala ista vlada, ki ga sedaj obtožuje za to, ker se je poslužil pravic in častnih dolžnosti, ki mu jih je postava takrat dajala.

Seveda se po komunističnih mislih sme vsakdo posluževati postave samo v korist komunizma in komunistične diktature. Ali to je komunistično pojmovanje svobode, to je komunistična morala, ki nikjer na svetu ni v postavah zapisana, ker je tako grda, da se je celo komunisti boje in sramujejo v postavo zapisati. Zato je posebno značilno in za budimpeštanski proces proti kardinalu sramotno, da so se upali, kar neravnost očitati cerkvenemu knezu, kot zločin, da je skušal upirati na volitve, kot da je bil v naprej izrbčenec iz madžarske države, ki je njegova domovina, v kateri je dosegel eno najvišjih mest in časti in za katero se je neustrašeno boril pod nacisti in njihovimi sodelavci.

Kardinal je dalje priznal, da je res uporabil svoje zveze z vidnimi osebnostmi v svetu, da jim je poročal o trpljenju svojih vernikov, svoje Cerkev, za katero je odgovoren pred Bogom in ljudmi in apeliral naj se v svobodnem svetu kaj podvzame za zaščito verske in obče svobode na Madžarskem. Tudi s tem je postal zločinec po komunističnih mislih. Toda kardinal je najodločneje zanikal, da bi bil sodeloval pri kakem delu, ki bi imelo namen s silo spremeniti državno vladu, s silo povzročiti prevrat. Kardinal je tudi v tem ravnal izključno po svojem katoliškem prepričanju in po osnovnem naravnem pravu, ki ga ima vsak človek in ki mu ga nobena oblast kratiti ne sme.

Kardinalovo delovanje je bilo javno. Njegova pastirska pisma ki jih je pisal in pošiljal svojim vernikom in v inozemstvo so se javno brala doma in na tujem. Kardinal je bil odgovoren za 7 milijonov madžarskih katoličanov, ki so vsi upravičeno pričakovali, da ne bo pustil, da bi jih komunisti mirno oropali vseh pravic, vse verske svobode, ampak, da se bo zanje boril do zadnjega diha. S tem je kardinal seveda res prišel v konflikt s postavami komunistične države in je to v procesu tudi popolnoma moško priznal. Samo ostudna propaganda more reči, da je s tem kardinal priznal svojo krivdo. Samo komunistična sodnija, ki nima po vsem insceniranem procesu ničesar drugega v rokah proti njemu, se sedaj pred svetom skuša oprati z enostavno trditvijo, da je kardinal krivdo priznal.

Kardinal je ravnal pred sodiščem tako kot je ravnal kot borec v svobodi. Tudi pred sodiščem je nastopal odkrito, jasno, logično. Povedal je da je prišel v svojem delu v konflikt s komunistično postavo, ni pa priznal, da je napravil s tem kako objektivno krivico. Nasprotno je povdaril, da on drugače ravnati ni mogel, ker je katoličan, ker je odgovoren katoliški duhovnik. Njegova krivda je v tem, da ni izpolnjeval komunističnih zakonov. Po komunističnih mislih je seveda kriv. Prav tako je kriv po komunistični praksi vsak, ki se upre, da bi umoril nedol-

žnega, če ga komunistična oblast določi za morilca. Koliko slučajev smo imeli v naši domovini, da so ljudje, ki so zašli med komunistične partizane in tam bili določeni, da morajo pobijati nedolžne ljudi, to pobijanje odklonili in bili radi tega na mestu ustreljeni. Ali so zato krivi? Po komunistični postavi da. Po splošno človeških pojmi in po vsaki naravni morali pa odločno ne. Nasprotno, krivi bi bili, če bi bili komunistično postavo izpolnili.

Po naravnem zakonu in osnovnih pojmi krščanstva človek sme in more izpolnjevati postavu samo dokler je pravična, dokler ni v osnovi krivična. Krivici upirati se pa je zaslužno delo pred Bogom in pred ljudmi. Tak pravnik pred Bogom in pred ljudmi je sedaj madžarski kardinal po procesu. Ne označuje samo skrajne poztvornosti duhovnika, on je simbol borca za človeka kot svobodno bitje a pred vsem simbol borca za Boga.

Pri tem prav nič ne upoštevamo kaj se je s kardinalom zgodilo v ječi. Nič ne rečemo ali je za svoje izpovedi pred sodiščem v celoti odgovoren ali pa je morda tudi izpovedoval pod vplivom kakega zastrupljenja ali omotičnih sredstev. Bolj verjamemo, da se je tudi to zgodilo kot da se ni. Vendar se nam zde besede, kolikor so jih listi objavili, dosti krepke in v glavnem jasne in logične, da mislimo, da kardinal ni hotel pred sodiščem nič drugega kot pokazati strahno nasprotje med komunistično postavo in naravnim in božjim pravom, ki se ga je dolžan vsak človek držati v vsakem dvomu in razpotju. "Boga je treba bolj poslušati kakor ljudi," je star slovenski pregovor.

BESEDA IZ NARODA

Glas iz Minnesote

Soudan, Minn. — Zopet mi je potekla naročnina in moram zopet ponoviti še za eno leto, ker drugače bi mi bilo preveč dolgočas v tem zimskem času, kajti ko berem Ameriško Domovino, pa mi je takoj bolj kratkočasno, ker vidim v njej veliko raznih novic od tu in iz stare domovine, kakor tudi iz Kanade in Argentine in iz drugih raznih krajev, ko nam popisujejo razni dopisniki kaj vse so doživeli v raznih taboriščih. Res so mnoga poročila žalostna in žalostno je sploh, da se dandanes še kaj takega dogaja na svetu.

Največ se kar doma držim, ker je preveč snega, da ne morem nikamor iz hiše in mraz je pri nas, da toplomer kaže kar 25 pod ničlo. Pa tudi noge me bolijo, da komaj lazim po hiši; upam pa, da bo na spomlad kaj boljše, če ne bo še slabše, kar pa samo Bog ve. Včasih je bilo res prijetno, ko je bilo tukaj več mojih prijateljev s katerimi smo se večkrat shajali in se kaj pogovorili, a sedaj pa tudi teh ni dosti več, ker so mnogi že pomrli — Bog jim daj večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti. Saj mi, ki smo še tudi ne vemo, kdaj nas bo Bog poklical in je menda tudi najboljša tako, da ne vemo za tisto uro, ali pripravljeni pa le moramo biti vedno, ker to je gotovo, da bo ura ločitve prišla tudi za nas vse.

Zdaj je poteklo že 50 let odkar sem prišel iz stre domovine sem v Soudan. In koliko se je v teh 50 letih predrugačilo. Takrat nismo imeli gugalnikov in mehkih naslanjajev, da bi se v njih valjal in udobno počival, kvečjemu je stala kje kaka sofa, da si se malo vlegel in si odpočil. Pa tudi toliko avtomobilov ni bilo takrat ni mnogih drugih udobnosti ni bilo kot jih imamo dandanes. Takrat je bilo le veliko "pikov" in lopat, s katerimi smo pričeli obdelavati zemljo, kajti vsak je hotel imeti čimvečjo farmo, da si bo lahko več posadil in posejal. Kopali smo močne korenine dreves (šture), kadar je kdo utegnil. Zemljo smo dobili zastoni. Tako smo si takrat z delom svojih rok pripravljali farme, da so nam dajle potrebne živež, katerega je bilo treba precej, kajti vsak je imel takrat veliko družino, a služek v jamah je bil pa majhen. Kateri je zaslužil po dva dolarja na dan je že veliko zaslužil. Takrat je moral delati delavec 10 ur, da je zaslužil toliko kot danes zasluži na uro.

Seveda je tudi res, da je bilo v tistih časih tudi vse cenejšje, a vseeno je danes boljše v vseh ozirih, kajti če je dosti denarja, je tudi vsega drugega dovolj in nobenemu ni treba biti lačen, če le hoče pošteno živeti.

Moram pa še malo povedati o naših ženskah, kako so bile pri dne za delo na farmi. Bile so vse iz starega kraja in vsi veste, da tam smo bili vajeni težko delati po polju. Seveda je vsaka morala najprej oskrbeti otroke za v šolo kar je vsaki dalo dosti dela, ker iz mnogih družin jih je kar po pet ali šest hodilo naenkrat v šolo. Takrat je bilo dosti mladine pri vsaki hiši. Te naše žene so bile najboljše delavke na farmi, kjer je bilo mnogo dela poleg domačega hišnega dela. In te naše ženske se niso ustrašile nobenega dela, karajžno so prijele za motiko in šle na delo. S petjem so si krajšale čas. Kompanije so pobirale najemnino po 6 dolarjev od akra, seveda, če je bila suša in je malo zrastle, je bilo še to težko plačati in mnogi so pričeli govoriti, da se ne izplača imeti farme, kajti kmalu je bilo treba plačati za oranje, za gnoj in mnogi so bili mnenja, d je boljše če se kar vse kupi, pa ni treba tako težko delati.

Kjer smo včasih obdelavali zemljo, zdaj topoli rastejo in breze in je že jako malo farm tod okrog. In če bodo kedaj zopet hoteli to zemljo obdelavati, bomo morali pričeti od kraja kot smo mi pred 50 in več leti. To-rej tako je bilo nekdanj in kako je danes.

K sklepu prav lepo pozdravljam uredništvo in sploh vse, ki delajo pri Ameriški Domovini in želim, da bi si vsi Slovenci naročili ta list, ki je v resnici nekaj vreden za nas katoličane. Zaključiti moram, kajti moje oči so slabe in moje roke so že stare 74 let in niso dosti pridne več za pisanje. Vas pozdravlja vse,

Štefan Arčič.

Vsem prav lepa hvala

Cleveland (Newburgh), O. — V našem "Novem mestu," kakor ga je krstil dobroturški novičar, živi prav lepa družina, imenu Edward Volčanšek. Pa tudi njim, kakor marsikateremu drugemu je Bog naložil težak križ, da je njih hčerka Bernadette že dalj časa na bolniški postelji. Vsi pa, kateri imamo velike družine, vemo, kako težko jih je vzdrževati in še posebno, če je še bolna v družini. Mala Bernadette je bila dalj časa v bolnišnici, kar je stalo mnogo denarja in poleg tega tudi še vedni zdravniški obiski na domu tudi mnogo stanejo.

Neke usmiljene žene so me opomnile, da bi tudi tej mali revici kako pomagale. Pa smo si umislile krasno posteljno pregrinjalo, katerega smo oddale na številke in dobila ga je Mrs. Frances Lukežič iz Prince Ave.

Ker se je v moji trgovini ta

akcija začela, si štejem v dolžnost, da se vsem, katere so pri tem sodelovale, prav lepo zahvalim. Prav tako tudin najlepša hvala vsem, ki ste kupili listke. Saj bi ne bil tako 'ep uspeh naših poztvornih žena, če bi ne bili vsi tako radevoljno kupili listkov (tiketov). S tem ste storili veliko dobro delo zase, katero vam bo prištetu k dobrem in obenem pa ste pomogli mali bolnici, da si zopet pridobi ljubo zdravje.

Bog, ki je rekel: Blagor usmiljenim, ker usmiljenje bodo dosegli, — bo tudi vam usmiljen in bo poplačal vaš trud, vaša dobra dela, ako ne že na zemlji, pa po smrti prav gotovo. Mali deklici Bernadetti, ki je komaj stara 14 let, pa je morala že toliko gorja pretrpeti, želimo vdano trpljenje v dolgi bolezni in prosimo Boga, da bi ji dal že skoro ljubo zdravje, da bi bila v veselje starešem in vsem, ki jo poznamo. Še enkrat vsem najlepša hvala.

Theresa Jerič.

S pota

Duluth, Minn. — To pišem januarja, na moj 81. rojstni dan. No, takrat, ko sem z Mr. Goshetom pričel muzej v SND na St. Clair Ave. v Clevelandu, sem prišel za oni letni rojstni dan s podpisni uradnikov SND in brozjavil o tem. Takrat "hozana," sedaj pa proč z muzejem. Dvakrat sem obiskal muzej. Ob zadnjem obisku sem zvedel ravno v vašem krogu odbora SND vse drugače. V dolgih frazah sedaj vidim v časopisu. Kam zgodovinski val gre, kam plovemo, veste vi bolje kot jaz, ki sem čisto laš vse poštenje, kakršno sploh imate.

Matija Pogorelec,
Box 354, Duluth 1, Minn.

Glas iz Pittsburgha

Pittsburgh, Pa. — Tukajšnji naši časopisi, to je Narodni Glasnik in Zajedničar kakor tudi mnogi naši ljudje samo hvalijo in se brigajo za F. L. R. Jugoslavi. Večkrat slišim pripovedovati, kako je vse napredno in svobodno v Jugoslaviji, a noben izmed teh pa noče iti tja. Čudim se, kako gori imenovani časopisi hvalijo in pišejo o raju v F. L. R. Jugoslaviji, ko isti časopisi ne smejo tja. Tam ne poznajo svojih častilcev in ti časopisi nimajo tam prostora pri prejemniku.

V Pittsburghu, Pa., je na pravoslavni fari sv. Georga Rev. Gačinič; on mi je večkrat pravil o rajski Jugoslaviji in mi dal za čitanje jugoslovanske časopise in Slov. poročevalca iz Ljubljane, kjer je največ pisanja o raju in svobodni in naprednosti v Jugoslaviji. Isti Rev. Gačinič je slišal, da je ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman v Ameriki, takoj se je podal v Jugoslavijo, da tam prevzame škofijsko oblast v Ljubljani v septembru 1948, da tam označja svoj sveti prizanski evangelij.

Ko je pa prišel v F. L. R. Jugoslavijo, ni bil več agent naprednjakov ampak je dobil službo, da tolče kamen na državni železnicih v Bosni. Tako mi pripovedujejo njegovi farani, a jaz drugega ne vem nič o njem. Dalej pripovedujejo o gradnji novih tovarov in kako je vse dobro v tistem kraju. Čudim se, da tam prav tako napredujejo tovarne kot tu v Pittsburghu. Resnico je težko izvedeti, ker moji ljudje mi nič ne pišejo. Izvem le toliko od njih, da so ljudje silno visoki in prosijo, da naj jim pošljem živank, sukanca (civirna) in sploh kar pač morem. Tožijo, da v dolgih zimskih večerih sede doma v temi, ker nimajo petroleja. Res težko je razumeti, kajti vsak piska na svojo piščalko.

Čas je že, da bi ti agentje naprednjakov ne samo oznanjali njim sveti prizanski evangelij, ampak da bi pričeli res z delom

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Kar je res, je pa res, naša stotnija ni bila sestavljena iz strašil v koruzi. Od vseh stotnij so se pojavljali ob cesti zastojkarji, ki enostavno niso mogli naprej, nalašč, ali pa zares, kaj vem. Fantje naše stotnije so jih pozdravljali z raznimi pokloni, kot: "Boš počival ne koliko, možiček?" Ali: "Je prav tako, le malo si odpočijte, bomo poslali samokolnice po vas!" Ali: "Matevž, čevlje si sežuj in si jih naveži čez rame, kot včasih, ko smo šli na božjo pot?"

Našemu stotniku, ki ga je nosilo črno kljuse pred nami, se je kar samo smejalo, ker ima take korenjake za seboj. Naš poročnik Koračin, čvrst slovenski fant, je drobil pred nami in pomilovalno metal oči v onemogle ob cesti. In da bi prikazal neprilicno svojo stotnijo v še posebej lepi luči stotniku, je šepnil fantom v prvi vrsti, kjer sem bil četrti na desnici tudi jaz: "No, kaj so se vam jeziki prisušili? Take gobce imate, kadar marširamo z vezbaljša domov, da bi vse obljajali na desno in levo, zdaj se vam pa že kolena šibijo, ko še nismo prav dobro stopili od doma. Dajte, vžrežite eno, da boste pokazali drugim stotnijnam, da je enajsta najboljša."

Ki smo se spogledali, ne vedo, ali bi, ali ne bi. No, oba smo imeli radi, poročnika in stotnika, kolikor se pač more rad imeti cesarskega oficirja. Saj zares nista bila slaba do nas. Stotnik je bil čeh, poročnik pa naše krvi, večina pri stotnji pa tudi krepke slovenske rasti. "No, fantje, pa dajmo eno, da bodo gliste pri drugih stotnijah videle, kaj se pravi biti na maršu," se oglasi Gutnikov France, stotnijaški krojač, ki je bil vseh muh poln, pa na vso moč priljubljen pri fantih. Sase, kako gori imenovani časopisi hvalijo in pišejo o raju v F. L. R. Jugoslaviji, ko isti časopisi ne smejo tja. Tam ne poznajo svojih častilcev in ti časopisi nimajo tam prostora pri prejemniku.

V Pittsburghu, Pa., je na pravoslavni fari sv. Georga Rev. Gačinič; on mi je večkrat pravil o rajski Jugoslaviji in mi dal za čitanje jugoslovanske časopise in Slov. poročevalca iz Ljubljane, kjer je največ pisanja o raju in svobodni in naprednosti v Jugoslaviji. Isti Rev. Gačinič je slišal, da je ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman v Ameriki, takoj se je podal v Jugoslavijo, da tam prevzame škofijsko oblast v Ljubljani v septembru 1948, da tam označja svoj sveti prizanski evangelij.

Ko je pa prišel v F. L. R. Jugoslavijo, ni bil več agent naprednjakov ampak je dobil službo, da tolče kamen na državni železnicih v Bosni. Tako mi pripovedujejo njegovi farani, a jaz drugega ne vem nič o njem. Dalej pripovedujejo o gradnji novih tovarov in kako je vse dobro v tistem kraju. Čudim se, da tam prav tako napredujejo tovarne kot tu v Pittsburghu. Resnico je težko izvedeti, ker moji ljudje mi nič ne pišejo. Izvem le toliko od njih, da so ljudje silno visoki in prosijo, da naj jim pošljem živank, sukanca (civirna) in sploh kar pač morem. Tožijo, da v dolgih zimskih večerih sede doma v temi, ker nimajo petroleja. Res težko je razumeti, kajti vsak piska na svojo piščalko.

Čas je že, da bi ti agentje naprednjakov ne samo oznanjali njim sveti prizanski evangelij, ampak da bi pričeli res z delom

Praktično sredstvo

Zelo zaposlenega trgovca je neki zavarovalni agent mučil na vse načine. Ko je bilo njegove potrepljivosti že zadosti, je vprašal agenta: "Ali ste vi zavarovani za življenje?" — "Seveda sem." — "V slučaju vaše smrti, kdo dobi zavarovalnino?" — "Moja žena." — "Hm, pošljite vašo ženo k meni." — Agent se je malo čudil nenavadni zahtevi, a je vendar ženo napotil k trgovcu. Ta jo nagovori: "Vas mož je zavarovan za življenje, kaj ne?" — "Da." — "In v slučaju njegove smrti dobite zavarovalnino vi." — "Seveda." — "Poslušajte gospa, če morete vplivati na vašega moža, da bi prišel še enkrat k meni, samo enkrat še, potem vam ne bo treba dolgo čakati na zavarovalnino. Z Bogom."

Ako je imel dovoljenje do ene zjutraj, ga pred drugo uro ni bilo nikoli domov. Če mu je stotnik podpisal do dveh, "ker so mu mati na smrt bolni, ali mu je bli oče v bolnišnici, ali mu je hiša pogorela," ga pred tretjo ni bilo domov v vojašnico. Ne verjamem, da bi katero hišo na Slovenskem obiskale vse take strahovite nesreče, kot so Gutnikovo. Seveda, to samo tedaj, kadar je bil pri raportu za dovoljenje čez uro. Nismo ga hoteli naznaniti, če je bila njegova postelja prazna, zamočlati je bilo pa težko, ker bi bil šarž v zosu, če bi Gutnika zalotili brez dovoljenja zunaj čez uro. Pa se je vse nekam dobro izšlo in nikoli ga niso zalotili. Za protiuslugo nam je pa bluze prikril, da so se nas lepo oprijeli čez prsa in pas, ob sobotah nam je likal hlače, mi smo pa za plačilo lagali zanj ter mu pomagali teptati hudo vojaško disciplino.

"Ampak ne kakšno klanfarsko, Gutnik," ga je opomnil Koračin, "saj znate drugih dosti." Gutnik je namreč rad zakrožil kakšno vojsko, česar poročnik ni mogel trpeti. Mislim, da je bilo v armadi malo takih oficirjev.

"No, je pa ne bom," se je zasmejal Gutnik. Veste na takih pohodih smo si bili bolj domači. Gutnik je potisnil kapo prav do uha na levo uho in vrezal naprej: Oj tam na ravnem polju stoji en beli grad... Ta popevka je zato pripravna za take prilike, ker ima najmanj 98 kitic in še tiste se lahko naprej in naprej ponavljajo. Melodija je za koračin, da človek zares pozabi na utrujenost. Nismo slabo zapeli, če jaz tako rečem. Celotni stotnikov konj, če ni bila koblica, o kateri smo vedeli ali vsaj sodeli, da je jo še Radecki jeznil, je dvignila ušesa in skušala nekoliko višje privzdigniti svoje stoppe, ki jih že ni mogla več dobro upogibati v kolienih. Stotnik je rekel, da se ne bo ločil od živali, dokler bo mogla stati na nogah. Tisto smo vedeli, saj nam je purš zaupal, da ni žival v hlevu nikoli legla. Če bi, ne bi nikoli več vstala.

Pri nobeni drugi stotnji niso peli. Kaj bodo, revčki! Samo cepali so ob cesti in grdo gledali v nas, ki smo koračili in peli, kot bi šli na Posavje na žegnane. Sebi in drugim smo delali veselje in upali, kako da bomo drugo jutro pohvaljeni od stotnika, zvečer pa bo najbrže naša stotnija izrecno omenjena pri dnevnem povelju od samega polkovnika.

No, pa smo počasi odnehali, kajti pohod je bil le prehud. Ta ali oni bi se bil rad vsedel ob cesti in počakal voza, da ga bo pobral, toda čast stotnije, trma in ponos, vse to nas je gonilo, da ni noben omagal.

Že skoro v mraku smo dospeli v neko vas, kjer je bilo ukazano prenočevati. Zmetali smo telecne jake s hrbtov in počepali, kamor je kdo mogel. Za nami so se pripeljali kuhi in zakurili. Jaj, zdaj pa še čakti na večerjo, namesto, da bi bilo že vse pripravljeno. Marsikateri smo morali tresti in tresti, da smo ga spravili pokonci, da je šel po večerjo. Ne vem, ali smo bili bolj lačni, ali bolj trdni, to pa vem, da v kotlih ni ostalo nič. To je bil prvi dan "naglega pohoda" na sovražnika. Za drugi dan so nam pa prijazno namignili, da je bil prvi dan samo vzorec proti temu, kar nas čaka drugi dan. Naj jih kolkja brane, kadar ima čas, da jim ne rečem kaj hujšega.

V Libijski puščavi

ROMAN

Sudanci so prenehali s streljanjem. Nabojev jim je zmanjkalo. Se eden je padel smrti. Nočadet in njihov načelnik je dobil strel v stegno. Na kamele je sedel in si je povezoval rano z zabriženim obrazom. Trije od vsega vojaškega spremstva so še ostali zdravi in ti so natakli bajonete na puške z odločnim in grozečim trrrrrr, ki je oznanjal, da hočejo prodati življenje kolikor-mogoče drago.

"Ze prihajajo!" je vzkliknil Belmont, ko je pogledal čez ravan.

"Naj le pridejo!" je godel polkovnik in tiščal roke v hlačne žepe.

Hipoma pa je potegnil desnico iz žepa, stisnil pest in besno mahnil po zraku.

"O — ti suroveži, — ti kruti suroveži!" je kričal in oči so se mu krvavo zalile od jeze.

Usoda ubogih gonjačev, ki jo je gledal pred seboj spodaj v puščavi, ta je spravila mirnega, ravnodušnega polkovnika v toliko besnost.

Med streljanjem so se ubožni plaho stisnili v tesno gručo med skale ob griču. Ko pa so deriši prenehali s streljanjem in se pripravljali na napad, so bili sromaki prepričani, da bodo krvoločneži najprvo pobili nje. Planili so na osličke in se v divjem kriku in diru pognali v beg po planjavi.

Deset Arabcev je pridrla na kamelah izza griča, padli so nad bežeče gonjače in jih pobili in posekali, krvavo in brez usmiljenja. Drobni fant v belem burnusu se jim je izmuznil, skušal jim je uiti, pa brzonože kamele so dohiteli slabotnega osličke in krut derviš mu je poglodal dolgo sulico skozi hrbet.

Posejana po pesku pušave so ležala trupla gonjačev, oblečena v bele burnuse. Izgledalo je, kakor bi se pasla po ravnini čreda belih ovc.

Toda izletniki vrh skale Abusir niso imeli časa, da bi mislili na usodo nesrečnih gonjačev. Tudi polkovnik je koj po prvem izbruhu svoje jeze pozabil nanje.

Derviši so prijezdili do vnožja griča, poskakali s kameli, jih pustili klečati, in se pognali po griču. Gotovo petdeset jih je drvelo po stezi in čez skale in kamenje in njihovi rdeči turbani so izginali med pečinami in se spet prikazovali, ko so plezali proti vrhu. Niti ustavili se niso pri Sudancih, enega so pobili s puškinimi kopiti, druga dva pa potepali na tla.

Ze so bili vrh griča na planici — ko jim zastavi pot nepričakovana zapreka.

Izletniki, tesno drug ob drugem, so vsak po svoje pričakovali neizbežno usodo.

Polkovnik je stal s širokimi nogami pred vsemi drugimi, roke je tiščal v hlačne žepe in požigaval si je, kolikor so mu dopuščale izsušene ustnice. Belmont je s prekrizanimi rokami slonel ob skali in temno gledal izpod nagubanega čela. Jezen je bil, da je zgrešil poveljnika.

Beg iz madžarskega ujetništva

(Iz spominov Rev. J. Godina, Cleveland)

(Nadaljevanje.)

Z dolgim in hitrim korakom stopim čez sneg do prve shojne steze. Če straža pride nazaj in me opazi, bo mislila, da je kak ogrski vojak, ki v tej pozni uri prihaja domov. Napotim se proti severni strani, primerno oddaljen od poslopja, iz katerega sem ušel. Srečam častnika z neko žensko. Umaknem se nekoliko v stran in salutiram. On odzdravi in greva dalje vsak svojo pot. Sumljiv mi nisem mogel biti, saj smo v tistih dneh nosili še enako vojaško obleko vsi, ki smo bili iz bivše Avstroogrske. Od daleč vidim razsvetljen obokan hodnik pod glavnim vhodnim poslopjem kasarne. Stražnik je plesal po eni nogi, ker ga je zeblo. Sel sem dalje. Na severnem kraju je tista razpoka v obzidju. Ko pridem do kanala, se poženem čez led. Videl sem, da me nese, saj smo imeli že tedne silno ostro zimo. Brez težave sem zlezel na podrtijo in čez. Ze sem zunaj. ... ! Postojim in prisluhnem, če ni morda kakšna rabuka v kasarni. — Nič, vse mirno in tiho.

Tik za obzidjem je železniška proga vokalne železnice v Pinkafu. V mojem zemljevidu sem jo imel zarisano. Sedaj po progi do prvega mostu. Tam se sčakamo.

Od časa do časa sem postal in prisluhnul. Proti severu je tu in tam zalajal kak pes, proti jugu pa speče mesto. Nebo nad mestom je bilo nekoliko razžarjeno od cestne razsvetljave. Sredi proge je bila shojena steza. Čez dan so to pot tudi drugi uporabljali. Videl sem, da ponoči vlaki ne vozijo. Se za podnevi nimajo dovolj premoga. Morda za en vlak na dan v vsaki smeri. Toliko, da so bile tračnice obrisane.

Čez deset minut sem bil že pri mostu. To je bil majhen mostič kakih deset jardov dolg. Ni bil speljan nad kako vodo, ampak čez pot ali kaj. Postojim in poslušam. Nič. Za vsak slučaj hajdi pod most. Tako smo se dogovorili. Če čez pol ure ne bo nikogar, grem dalje sam. Nič me ni zeblo. Ura je kazala pol ene.

Ko sem čakal kakih 15 minut, zaslišim, da nekdo prihaja po progi. Lahko je naš, lahko tudi kdo drug. Ko pride na most, obstoji. Čisto po tistem premaknem glavo tako, da bi videl. ... Bil je nadporočnik Oster! Kako sva si iskreno čestitala! "Kje so pa drugi? Kaj pa, ste vrv potegnili za seboj dol?" vprašam v eni sapi. "Vsi so pred menoj srečno ušli. Čudno, kam so se dšali. Vrv nisem mogel potegniti za seboj. Se je nekam zadela. Nisem imej časa, da bi se količkaj z njo še ukvarjal. Straža bi lahko bila že okoli," je odgovoril. Med tem zaslišiva, da se je spet nekdo bližal. Hitro pod most. Pa je bil Rakuša, nato Rajner in bele rjuhe plapolajo po steni kasarniškega poslopja. Je skoro nemogoče, da stražnik, ki hodi tik ob poslopju, ne bi opazil. Vendar se ni slišati nikakega alarma. Vse mesto in tudi kasarna je kakor da bi spala. Sedaj ni važno o vrvi filozofirati. Naglo dalje. Čim dalje bomo od mesta, tem bolj bomo varni.

In smo marširali po shojeni stezi sredi proge. Korakal sem

prvi. Ko se spotoma ozrem po dolgi vrsti za menoj, sem se ustavil: "To ni varno. Če nas kdo sreča — sedem častnikov ob taki uri! Vsakemu mora biti sumljivo. Ločimo se! Ena skupina naj hodi tu dalje, druga pa po vzporedni cesti. Kakih deset milj od tu cesta križja železnico. Tam se počakajmo in napravimo nadaljnji načrt." Prvi trije — jaz, Oster in Polak — smo nadaljevali pot po progi, ostali štirje so se ločili in odšli na cesto.

Hoja je bila dosti zlozna. Sli smo mimo prve in mimo druge postaje. Postajna poslopja so vsa spala. Nobene luči nikjer. Ko pridemo do določenega križišča — ura je bila pol štirih — nekoliko počakamo. Pa ni bilo nikogar od nikoder. Zunaj na polju je bilo to. Daleč se je moralo slišati, če je kdo hodil po zamrznjeni cesti. Pa nič. Klicali smo. Nič odgovora.

Ker pol ure ni bilo nikogar, smo smeli iti dalje sami. In smo šli. Čez kake tri četrt ure smo izgubili cesto in smer. Od križišča dalje namreč nismo hodili več po progi, ker se je proga zavila proti severu. K sreči smo se mogli orientirati po zvezdah. Držali smo kar enostavno smer proti zapadu, čez beli sneg, čez polja in travnike ali kar je bilo pod snegom. Težava je bila, ko je kmalu nastopila megla in nismo videli več zvezd. Da ne bi izgubili smeri, smo se hitro, dokler smo smer še poznali, postavili eden za drugega v razdalji kakih 25 jardov. Tako smo si nekoliko lažje ohranili smer, ker je zadnji takoj opazil, če se je prvi odmikal od smeri. Težava je bila, ko smo prišli do nekega potočka. Potoček v madžarski ravnini daleč na desno in levo namaka obrežje in ogreva zemljo, da ne more zamrzniti. Zdelo se je, da ne bomo mogli čez. Vidralo se je že precej prej, preden smo prišli do pravega potočka. Najprej smo ugotovili, da teče potok pravokotno na našo smer. Nato smo šli eden navzgor ob potoku, druga dva pa dol. Nekje mora biti brv. Ko jo kdo dobi, bo klical. In res smo našli brv in srečno dospeli na drugi breg. Onstran ne bo več takega terena. Zemljevid kaže, da se bo začelo lahno dvigati.

Ko smo prišli do prve vasi, so že ponekod svetili. Ura je bila nekako pet. Pot iz vasi smo se kar z lahkoto našli s pomočjo zemljevida. Le truden sem začel postajati. Ponekod smo hodili po komaj nekoliko shojeni gazi in to me je posebeno utrudilo. Začelo se je daniti. Pri neki hiši na samoti smo jo zavili kar notri. Trkali smo na okno. Prej je bila luč, sedaj so jo pa hitro ugasnili in nihče se ni upal oglasiti od znotraj. Pa smo se vsedli na neke hloče ob steni.

Čez dan smo se držali krajev, ki so bolj stran od glavne ceste. Gotovo so v Szombathelyu že na jasnem, da je ogelna soba v drugem nadstropju kasarne, tam kjer so bili Jugoslavniki zaprti, prazna. Vse okoliške žandarmerijske postaje bodo obveščene. ...

Sli smo skozi neko vas, kjer je bila cerkev. Stopimo notri. Bila je prazna, toda prijazna, bela cerkev. Vsedemo se v klopi, da si nekoliko odpočijemo. Pogledam molitvenik, ki je bil v predalu klopi. Bil je hrvaški. Potovali smo skozi pokrajino takozvanih burgenlandskih Hrvatov, ki jih je naselila tam cesarica Marija Terezija. Pa se

daj nas je to samo toliko zanimalo, vkolikor smo se v takem kraju vendar nekam bolj domače, bolj varno počutili.

Imena kraja se ne spominjam. Ugotovili smo, da brzonože zveze nima; nikjer ni bilo brzonožnih drogov. Nek otrok nam je povedal, da nimajo ne pošte in ne žandarmerijske postaje, za kar smo se mi posebno zanimali. Stopili smo v gostilno. Vsak je imel še nekaj od tistih koščkov kruha, ki smo si ga zadnje dni devali v kasarni na stran, da bi imeli za na pot. Čeprav smo vsi vedeli iz šole, da žganje nič ne koristi in da celo škoduje, je vendar vsak naročil kozarček žganja. In nam je tako dobro delo. Gostilničar nas ni nič spraševal, odkod gremo in kam smo namenjeni. Mi tudi nismo bili nič radovedni. Naši zemljevidi so bili jako zanesljivi kazipoti.

Malo pred pol dnevom smo morali križati glavno cesto. S pomočjo, po katerem smo hodili, smo jo že od daleč videli. Pa smo se ustavili, čakali, ogledovali, kdo hodi po njej. Čez nekaj minut opazimo celo dva žandarja. Tista tipična hoja madžarskih žandarjev: miren dostojanstven dolg korak, na glavi kapa s perjanico. Bogve, če nista že obveščena o pobeglih Jugoslavnih. Počakali smo, da sta se dober kos hoje pomaknila po cesti naprej. (Dalje prihodnje.)

MALI OGLASI

SEDMAX
Moving & Storage

ALSO
LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.
KE 6566

Mi pripravimo
ZDRAVILA
za Evropo
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

Kadar potrebujete
zavarovalnino

proti ognju, viharju, za avtomobile, kipe itd., se lahko in zanesljivo obrnete na

L. Petrich — IV 1874
19001 KILDEER AVE.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE
NEPOZABNE MATERE IN
STARE MATERE

Mary Bezjak

Ki je za vedno zatisnila svoje dobre
oči 8. februarja 1948

Da vid'no se nad zvezdami,
to sv. vera nas uči,
prejuba naša mati ti,
naj ti večna luč gori.

Prosi tam za nas ostale,
svoji ga ženina Jezusa,
kadar se ločimo od sveta,
da k tebi pridemo v nebo.

Zalujoci ostali:

FREDA in ALBINA, hčeri
ZETA in VNUKI

Cleveland, O., 9. febr. 1949.

Se kuhajo samo 7 minut. Bolj mehki, bolj elastični MAKARONI.
Doma pripravljene jedi z makaroni so najbolj okusne.

—AND THE WORST IS YET TO COME—
—In najhujše šele pride

Slika nam predstavlja predsednika Harry S. Trumana in podpredsednika Alben W. Barkleya, ko odzdravljata množicam ob priliki ustoličenja predsednika. Predsednik je ta dan obljubil, da bo Amerika prinesla svetovni mir, obilico vsega in svobodo.

G. WHISKERS

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Put your own vitamin in your body. One A Day Vitamin Capsules are the only daily capsules that contain all the vitamins and minerals that your body needs.

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements all the rest of the day. That's the difference.

For the only one capsule a day, that's the difference.

GUARANTEED: Your money back if, after taking a single One A Day Vitamin Capsule, you are not entirely satisfied. No return on any other capsules.

One A Day Vitamin Capsules are available in all drug stores.

MADE IN AMERICA. 100% PURE.

FANT S KRESINJA

IVAN MATIČIĆ

Kmalu nato pride Travnova s čajem. S smehljajočim obrazom ga nese k postelji, veselo šepetaje: "Glejte, čaj je že tu. Mar nisem bila urna? Saj še ne spite, kaj?" — Ko vidi, da je postelja prazna, se ozre na divan: "Kako, se še niste spravili v posteljo?" — Ko vidi, da je tudi divan prazen, osupne: "Ja, kam je pa šel?" Pladenj postavi na mizo in se ozira po sobi. "Na, kam se mi je poblašil? O, le čakaj, te že najdem!" Pogleda pod posteljo, nato gre gledat v sosedno sobo. Ko se vrne, zmaje z glavo: "Na, to mi je uganka." Naposled se zagleda v odprto okno, steče in pogleda. "Ha, pobegnil je! O, ti bedak! No, ti si res s Kresinja!" Zaničljivo zamahne z roko. Na divanu zapazi njegov klobuk, gre in ga vzame v roko. "Tako, klobuk je tu pozabil! Le kaj si bo Traven mislil! Naj si misli, kar hoče, ne morem pomagati, jaz nisem kriva, jaz ga nisem spodila." Na mizi zagleda rožo. "Ah, rožo mi je poklonil za spomin, res lep kavalir!" Zatakne jo za klobuk, rekoč: "Tako, fant s Kresinja ima pušljice za klobukom, korajža je pa skočila skozi okno."

Vid je medtem kolovratil po mestu. Brž ko so odprli trgovine, je poiskal klobučarno in si kupil nov klobuk. Bilo mu je zelo sitno, ker ga je pozabil pri Travnu, toda nazaj ni maral ponj. Ni mogel razumeti, kako je mogel biti tako razmišljen in pobegniti iz stanovanja brez klobuka. Nu, kar je — je, da le ni večje škode. Vid si je torej kupil no klobuk; sicer se že tako spodobijo, če gre na semenj, da si kupi vsaj klobuk, če ne drugega. Potem je krenil k "Figovu". Zatem si pa ni mogel kaj, da bi na pogledal znova na velesojem. Danes si je vse bolj natanko in v miru ogledal razne kmetijske stroje in orodje ter druge zanimivosti. Seže ko se je znašel pred Čelustrovim pavilijonom, se je spomnil Milene. S Čelustro se je spustil v živahen pomenek, zbijala sta burke na novaš prečkane noči. Čelustra je Vida povabil, naj bi drevi s krokanjem nadaljevali, kajti "mačka" je treba pošteno pregnati. No, Vid se prijateljevemu predlogu ni kaj posebno protivil: zbrala se bo zopet prijetna družba, kjer bo bržčas Milena zraven. Pridejo morda tudi Ida, Sonja — in slednjič še celo Travnova. Slednje bi si Vid prav posebno ne želel.

Vid je šele pozno popoldne zapustil velesojem. Imel je polno zavojev in zavojčkov, ki jih je nesel spraviti v neko gostilno blizu postaje. Nato je šel iskat Trojansko cesto, da bi obiskal Mileno. Vendar, ko je to cesto po velikem trudu in iskanju končno našel, mu je pričelo srce burno biti. He, kje je ta in in ta hiša, ta in ta številka? Vidu se mudi, nejevoljen je sam nad sabo, da se je tako dolgo mudil na velesojem pri tistih kmetijskih strojih. Kmetijstva ima dovolj, ne bo stikal za njim še po Ljubljani.

Stoj! Kaj bo pa rekel Čelustra? — Ta misel je nenadoma prešinila Vida — in korak mu je na mestu zastal. Da, Čelustra. Sicer mu ni treba praviti, ali Čelustra je končno Vidov prijatelj — in Vid vendar ne more svojemu prijatelju za hrbtom hoditi k njegovi ženi. Ne, Vid ne mara k nji, Vid ne čuje svojega prijatelja varati! Prav tako davi ni maraj varati Travnova. Ne, ne, Vid tega ne čuje, ne mara se vtikati v to mestno življenje.

Osmo poglavje
In se je vrnil v ljube
svoje kraje

Lepo je po svetu, najlepše doma. Naslednji dan se je Vid vrnil. Doma so pravkar odjurali, ko je prišel. Postal je zunaj pred hišo in zaslišal ukazovalni materin glas. Na dvoru je odrezala družini popoldansko delo, priganjala dekleta in fante z doma. Manica in Lenka morata nemudoma na Gorenje lehe, a Tonej trosit gnoj v Dolenjo ogrado. Jernac naj opravi blago, potlej brž z oralom za Tonejem v ogrado, kjer bosta orala. Brez ugovora so ubogali gospodarico in odšli na delo.

Nazadnje je Vid krenil okrog hišnega vogla ter zavlil na dvor. Mati se je pravkar obrnila in

se hotela vrniti v kuhinjo. "Mati!" je zaklical Vid. Žena je obstala. Bila je veselo iznenadena, a ni marala niti z nasmehom niti z besedo pokazati sinu svojega iznenadenja. Z resnim obrazom ga je premerila od nog do glave. "Nu, si našej k domu?" ga je ogovorila hladno.

"Sem moral, ko mi niste poslali voza naproti." Njeno bistro oko je kaj kmalu obtičalo na njegovem novem klobuku. "Kakšen imaš pa klobuk?"

Vid je malce v zadregi. "Izgubil sem ga, hm, tam na semenju. V gneči mi je padel z glave. Potlej sem šel in si kupil novega."

"Nu, lepe reči si mi uganjal. Preoblecí se, pojdeš orat."

"Čakajte no, da se malo oddahnem."

"Mislim, da si se te dni dovolj oddahnil."

Fant je odložil zavoj zraven na prazen voz ter pomignil materi, naj pristopi bliže. En zavoj je odvil in vzel iz njega lepo židano naglavno ruto, rekoč: "Glejte, to je za vas, mati."

Žena vzame ruto in se nasmehne: "Si tudi name misli, potepin?"

"Kako ne bi, mati. Glejte, tu je še nekaj za Manico, to za Lenčiko, a to za Toneja. Vzemite, nesite noter."

Mati vzame oba zavoja ter reče: "No, si potrošil lepe denarje!"

(Dalje prihodnjič.)

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRADJA IN ZA
BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE

FRANK CVELBAR, lastnik.

OBLAK MOVER

Naša specialnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo
garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupa-
njem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOUJE DENAR

članom KSKJ po 4% obresli

nečlanom po 5% obresli

na zemljišča in posestva

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na
glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

Na tej razprodaji bo

obuvalo najbolj

znanih lovarov, kot:

FLORSHEIM za moške

W. B. COON za ženske

POLL-PARROT za otroke

Velika RAZPRODAJA OBUVALA

Začetek razprodaje v četrtek 10. februarja ob 9. zjutraj

To razprodajo prirejamo ob 10-letnici, odkar smo prevzeli trgovino z obuvalom na sedanjem naslovu. V te vrste trgovini smo pa že 22 let v tej okolici (prej na 7508 St. Clair Ave.) — To je naša prva razprodaja od leta 1939.

Kadar mi napravimo razprodajo, je na razprodaji za znižane cene vsak posamezen par obuvala, kar koli bi bilo v naši trgovini.

NA VSEM OBUVALU bo cena znižana 15% do 25%

Obuvalo za ženske

Za ženske in moške sobne copate iz klobučevine z mehkiimi podplati po69c
Ženske hišne copate iz klobučevine z usnjenimi podplati in petami, po79c
Hišne copate za ženske iz kože z usnjenimi podplati, pete iz gumija, večinoma velike mere, na razprodaji po\$1.59
Čistka otroških copat raznih barv z mehkiimi podplati, 142 parov, z klobučevine ali tople ovčje kože, mere od 6 do 12, samo dokler je zaloga, po59c
Za vaše male otročičke imamo 30 parov čevljev in sliperčkov iz usnja, mere od 2½ do 6, črne in rujave, na razprodaji po97c
Naredili smo čistko na naših policah (stelažah), pri tem se je nabralo raznovrstnega ženskega obuvala različnih krojev, ne vseh pete in mere; oglejte si to, dokler je zaloga, po97c
Ena zbirka obuvala za ženske ali dekleta, med temi so Oxfords, Loafers in za zavezat, sredno široke, bo na razprodaji po\$1.94
Za dekleta in ženske Oxfords, Loafers in Ties — priprave za delo, dom in šolo, pete so nizke in višje cuban; lepa izbira. To obuvalo je iz usnja, sredno široke, dokler je zaloga, po\$2.49
Lepo število za ženske in dekleta obuvalo različnih krojev iz dobrega usnja za vsako rabo, vseh mer, ne krojev, črne, rujave z nizkimi ali cuban petami, na razprodaji po\$2.98
Žensko obuvalo z arch podlogo iz kože ali gabardina, črne, modre, za zavezat, pumps, straps, lepa izbira, dokler je zaloga, srednjih peta, iz znanih tovarov, na razprodaji po\$3.49
Ženske galoše, visoke, EXTRA široke, srednjih in nizkih peta, na tri zaponke, vseh mer, dokler je zaloga, po\$1.89
Ženske Zipper galoše, široke in EXTRA široke, troje vrst peta, vseh mer, dokler je zaloga, vprašajte za vašo številko, na razprodaji po\$2.39

Obuvalo za moške

Zbirka moških sobnih copat iz trpežne klobučevine, različnih barv, po97c
Moške hišne copate iz kože in usnjenimi podplati, črne ali rujave, dokler je zaloga, po\$1.89
Moške štetelne za okoli hiše, iz črne ali rujave kože, usnjenimi podplati, 38 parov, dokler je zaloga po\$2.39
27 parov moških, črnih delovnih lahkih čevljev iz dobre črne kože, podplati so iz cord in gumija, srednje široki, dokler je zaloga, po\$2.98
Moški delovni čevlji iz močne črne goveje kože z trpežnimi gumastimi podplati, 31 parov, prvi pride, prvi kupi, po\$3.35
Zbirka moških delovnih čevljev, samo 23 parov, rujavi ali črni, ne vseh mer, prej \$6.98, na razprodaji po\$3.98
Velika izbira moških Oxfords, nizkih, EXTRA širokih, iz telečje kože ali Vice Kid kože, na razprodaji 112 parov, ne vseh mer, imamo št. 6, 6½, 7 potem pa od 9 do 12; to obuvalo se je prodajalo po \$8.45 in \$8.95, sedaj dokler je zaloga po\$4.85
Za moške in fante imamo 109 parov Oxfords iz črne ali močne rujave kože z usnjenimi podplati, drugi so iz debelega rdečega gumija, ki je jako trpežen, posebno za šolsko mladino; dokler je zaloga, prej \$8.95, na razprodaji po\$4.85
Moški škornji iz gumija Short boots do kolen, pripravi za mokro delo ali farmarje, št. od 7 do 12, prej \$5.98, na razprodaji\$4.35
Škornji za moške, iz gumija Storm King visoki nad kolena, za pranje vašega avta, prej \$7.45, na razprodaji cena\$5.35
Visoki do pasa škornji Hip boots, za različna dela, mere od 7 do 12, prej \$8.45, na razprodaji po\$5.85
Moški zlit robarji galoši, nizki, mere male, srednje in velike, na razprodaji po97c

Rabimo 4 prodajalce za časa te razprodaje!

Ta razprodaja bo trajala samo 10 dni!

NA RAZPRODAJI BO VSEH VRST OBUVALO ZA OTROKE!
Posebno znižane cene za birmance. Naše obuvalo je trpežno, solidno.

LOUIS MAJER Shoe Store

6408-10 St. Clair Ave.

EX. 0564